

потрѣбенъ като простъ *кеф*, чете ся като *к*: на пр: *کتاب* *китаб* (книга), *کمر* *кемер* (мостъ, кемеръ, поясъ), *حرکت* *харекетъ* (движеніе, удареніе), *ماک* *ешек* (мага-ре), *اک* *екмек* (хлѣбъ), *مرچک* *мерджемек* (леща), *کور* *квор* (слѣпъ), *کوپک* *кюпек* [куче]. Кога е упо-трѣбенъ като *кеф-аджеми* [Персійско], чете ся като *г*, на пр: *گل* *гюл* [шипокъ, триандафилъ], *گلمک* *гел-мек* [дожажданіе], *گیتک* *гитмек* [отиваніе]. Въ срѣд-ж и въ края на нѣкои рѣчи, нѣкой пжть произно-сятъ го като *йй*; на пр: *اکر* *ейер* [ако], *دکل* *дейл* (не), *مکر* *мейер* (поне, мигаръ), *بک* *бей* (князь), *اکلمک* *ейленмек* (заниманіе), *دکنک* *дйнек* (прѣчка, тояга). Нѣкои си пакъ произносятъ тья рѣчи по вѣтхья на-чинъ: *егер*, *дегил*, *мегер*, *бег*, *егленмек* и проч. Въ нѣкои рѣчи, тая буква ся произноси като *и* и тогазъ ся казва *сагжр-кеф*; на пр: *دکز* *деніз* (море), *کوکل* *гюнюл* (срѣдце), *تکری* *таирж* (Богъ), *سکره* *сопра* (послѣ), и прочее. Това послѣднето ся произноси и *сора*.

Тая буква, за да ся различава отъ другитѣ, бѣ-лѣжатъ я съ три нокты отгорѣ й, нѣ тья нокты не сж въ употрѣбленіе у Турцитѣ. *Сагжр-кефътъ* означава или родителныя надежъ на имената, или второто лице на мѣстоименіята; на пр: *کتابک* *кита-бжи* (на книгжтж), *قربداشک* *карждашжи* (твоя братъ),